

A conceptual illustration showing a large group of diverse people walking along a wide, golden-yellow path that curves upwards. The path is set against a backdrop of a vast, hazy landscape with a bright, glowing city or celestial realm visible in the distance under a dramatic, orange-hued sky. The path itself is a solid, three-dimensional structure, and the people are walking on it from the bottom left towards the top right. The overall atmosphere is one of hope, journey, and aspiration.

พลเมืองแห่งสวรรค์

Lesson 7 for February 14, 2026

”อย่ากระวนกระวายในสิ่งใดๆ เลย
แต่จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่ง
ที่พวกท่านขอ โดยการอธิษฐานและ
การวิงวอน พร้อมกับการขอบพระ
คุณ” ฟิลิปปี. 4:6

ตลอดจดหมายของเปาโล เขาได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเราไม่ใช่พลเมืองของโลกนี้ โดยการยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เราจึงบังเกิดใหม่ ด้วยการบังเกิดใหม่นี้ เราจึงกลายเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์

แม้ว่าเราจะเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายและบรรทัดฐานของโลกนี้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว วิถีชีวิตของเรานั้นกว้างขวางกว่า และมีศีลธรรมที่สูงกว่ามาก

ความเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์:

เลียนแบบผู้ที่มีความศรัทธา (ฟิลิปปี 3:17-19)

ความเป็นพลเมืองอย่างสมบูรณ์ (ฟิลิปปี 3:20-21)

จนกว่าเราจะไปถึงจุดนั้น:

ความสามัคคีและความยินดี (ฟิลิปปี 4:1-6)

ความคิดที่บริสุทธิ์ (ฟิลิปปี 4:7-9)

ความพึงพอใจ (ฟิลิปปี 4:10-13, 19)

ความเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์

เลียนแบบผู้ที่มีความศรัทธา

“พี่น้องทั้งหลาย จงร่วมกันทำตามแบบอย่างของข้าพเจ้า ท่านมีเราเป็นตัวอย่างแล้ว จงสังเกตดูคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างที่เราวางไว้ให้พวกท่านนั้น” (ฟิลิปปี. 3:17)

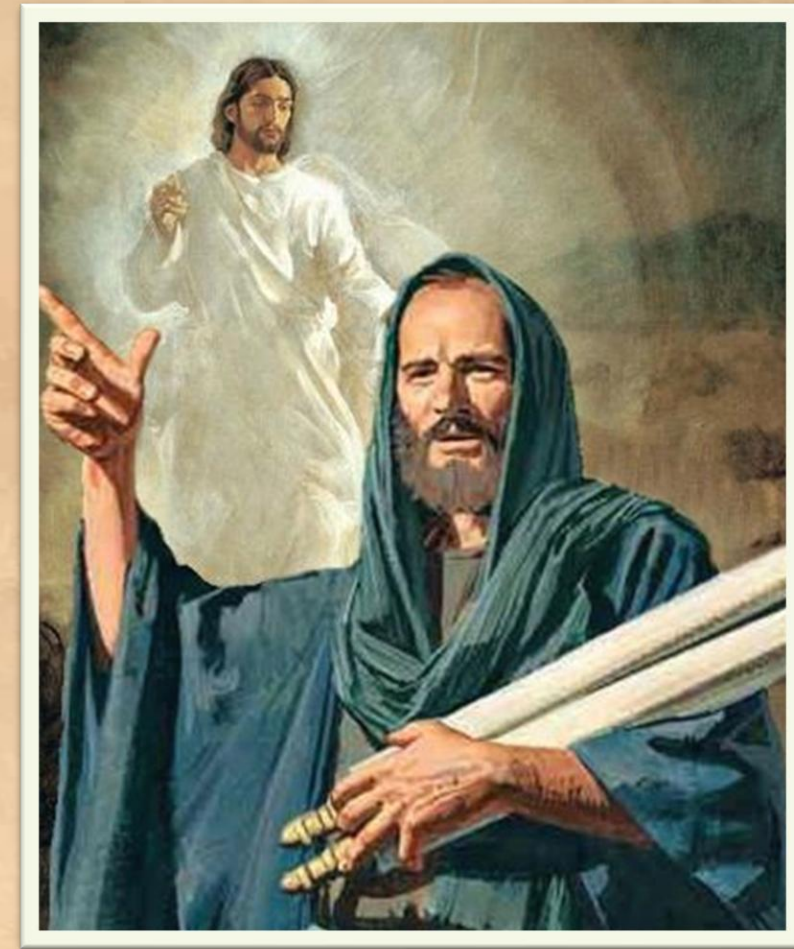
เราทุกคนต่างมีบุคคลที่มีอิทธิพลต่อชีวิตหรือความคิดของเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง อาจจะเป็นศิลปิน นักกีฬา นักดนตรี นักร้อง หรืออาจจะเป็นศิษยาภิบาล นักเทศน์ หรือพี่น้องคริสเตียนที่ศรัทธา

บุคคลต้นแบบเหล่านี้ช่วยให้เราเติบโตในฐานะปัจเจกบุคคล หรือนำเราไปสู่เส้นทางที่เราควรหลีกเลี่ยง?

เปาโลเชิญชวนให้เราเลียนแบบผู้ที่มีแบบอย่างที่ยกระดับและให้กำลังใจเราให้ดีขึ้น (ฟิลิปปี 3:17) เขายังเตือนเราด้วยว่า แม้ในหมู่ผู้เชื่อก็ยังมีคนที่ไม่ควรเลียนแบบ (ฟิลิปปี 3:18-19)

อะไรคือสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่าง? บางคนคิดถึงแต่เรื่องทางโลก ในขณะที่บางคนมุ่งมั่นอยู่กับพระเยซู แบบอย่างที่ดีก็คือผู้ที่เลียนแบบพระคริสต์ (1 โครินธ์ 11:1)

ความเป็นพลเมืองอย่างสมบูรณ์

“แต่เราเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ และเรารอคอยผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ฟิลิปปี. 3:20)

ยอมรับกันเถอะว่า พวกเราคริสเตียนมี
ปัญหาเรื่องการมีชีวิตสองสัญชาติ เราเป็น
ทั้งพลเมืองของโลกนี้และพลเมืองของ
สวรรค์ นี่ทำให้เกิดความขัดแย้งอย่าง
ร้ายแรงสำหรับเรา (โรม 7:22-23)

เมื่อไหร่เราจะได้รับสัญชาติอย่าง
สมบูรณ์? เมื่อไหร่เราจะเลิกเป็นพลเมือง
ของโลกที่เต็มไปด้วยบาปนี้? ในวันที่พระ
เยซูคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง (ฟิลิปปี 3:20)

เมื่อเราได้รับการฟื้นคืนชีพ (หรือ
เปลี่ยนแปลง) และความตายไม่มีอำนาจ
เหนือเรา จะเกิดอะไรขึ้น?

เราจะมีร่างกาย
และดวงตาของเรา
เองจะเห็นพระเจ้า
(โยบ 19:25-27)

ร่างกายของเราจะ
เป็นฝ่ายวิญญาณ
เป็นอมตะ และไม่
เสื่อมสลาย (1 โค
รินธ์ 15:42-44, 50-
54)

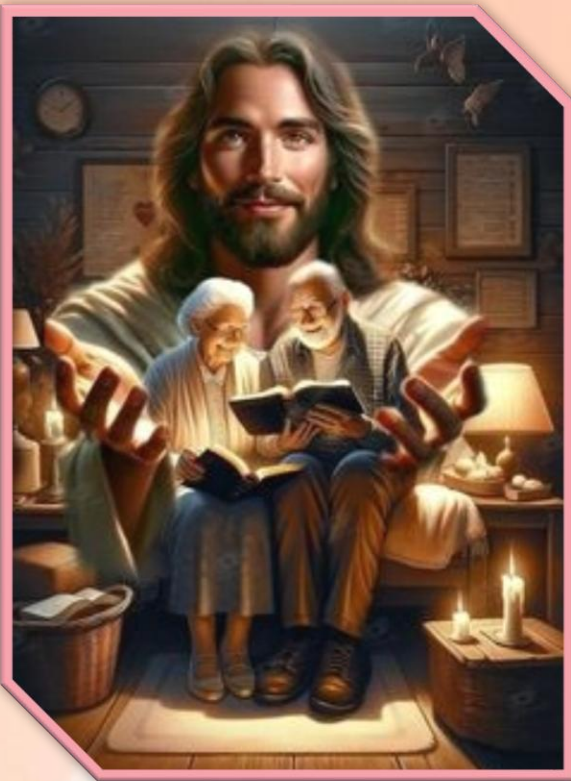
เราจะได้รับการยก
ย่องให้มีสง่าราศี
(โคโลสี 3:4; ฟิลิปปี
3:21)

จนกว่าเราจะไปถึงจุดนั้น

ความสามัคคีและความยินดี

“จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออย่าอีกครั้งว่าจงชื่นชมยินดีเถิด!” (ฟิลิปปี 4:4)

ในตอนท้ายของจดหมาย เปาโลได้สอดแทรกคำท้าทายส่วนตัวเข้ากับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ เขาขอให้ซีซีกัส (เพื่อนร่วมงานที่ซื่อสัตย์) และเคลเมนต์ช่วยยูโอเดียและสินทิเคให้ใช้ชีวิตอย่างปรองดองกัน เขาพูดถึงเพื่อนร่วมงานของเปาโลทั้งหมดว่า “ชื่อของพวกเขาอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต” (ฟิลิปปี 4:2-3)

คำแนะนำต่อไปนี้อาจทำให้เราสงสัย “จงชื่นชมยินดีอยู่เสมอ [...] อย่ากังวลใจในสิ่งใดเลย” (ฟิลิปปี 4:4, 6) เป็นไปได้อย่างไรในโลกที่เต็มไปด้วยปัญหาและความทุกข์ยาก?

เป็นไปได้เพราะความชื่นชมยินดีของเรา “อยู่ในพระเจ้า” (ฟิลิปปี 4:4 ก) เรามอบความกังวลใจของเราไว้กับพระองค์ ด้วยความมั่นใจว่าพระองค์สามารถแบกรับความกังวลใจเหล่านั้นแทนเราได้ (มัทธิว 6:31-34; 1 เปโตร 5:7)

และเราจะมอบความกังวลใจของเราไว้กับพระเยซูได้อย่างไร? โดยการอธิษฐาน (ฟิลิปปี 4:6)

ความคิดที่บริสุทธิ์

“สุดท้ายนี้พี่น้องทั้งหลาย ขอจงใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้คือ สิ่งที่เป็นจริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่บริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ควรแก่การสรรเสริญ รวมทั้งถ้ามีสิ่งใดที่ยอดเยียม สิ่งใดที่น่ายกย่อง” (ฟิลิปปี 4:8)

ผลของการที่เรามอบความวิตกกังวลของเราไว้ในพระเยซูและชื่นชมยินดีคือความสันติสุข (ฟิลิปปี 4:7) สันติสุขที่โลกนี้ให้หรือแย่งเอาไปไม่ได้ (ยอห์น 14:27; 16:33)

สันติสุขนี้ ตามที่เปาโลกล่าวไว้ จะเป็นเกราะป้องกัน—ผู้คุ้มครอง—ความรู้สึกและความคิดของเรา (ฟิลิปปี 4:7**b**) เพื่อให้เกราะป้องกันนี้มีประสิทธิภาพ เราควรคิดถึงเรื่องอะไรบ้าง (ฟิลิปปี 4:8)?

โดยสรุปคือ “ถ้ามีสิ่งใดดีเลิศหรือควรแก่การสรรเสริญ จงคิดถึงสิ่งนั้น” (ฟิลิปปี 4:8**b**)

ความพึงพอใจ

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่พวกท่านจากทรัพย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19)

เรามีความสุข ไม่มีสิ่งใดรบกวนเรา
เรามีสันติสุข ความคิดของเราบริสุทธิ์
เรามีชีวิตที่สมบูรณ์และเปี่ยมด้วย
ความสุข... หรือไม่?

เราอาจมีความมั่งคั่ง เราอาจมีความ
ต้องการหรือปัญหา หากเรามีความ
มั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมเช่นเดียวกับ
เปาโลว่าพระเจ้าทรงนำทางชีวิตของ
เรา เราจะยังคงมั่นใจในพระองค์ไม่ว่า
สถานการณ์ของเราจะเป็นอย่างไร
(ฟิลิปปี 4:11-12, 19)

เช่นเดียวกับอาถูร์ เราวางใจว่าพระเจ้าจะประทานให้เราใน
สิ่งที่จำเป็นแก่เราไม่มากหรือน้อยไปกว่านั้น
(สุภาษิต 30:8-9)

เมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจเช่นนี้ เรามั่นใจว่า
“ข้าพเจ้าทำได้ทุกสิ่งโดยพระองค์ผู้ทรงประทานกำลังแก่
ข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13)

ความพึงพอใจ

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่พวกท่านจากทรัพย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19)

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราไม่มีสิ่งที่เราคิดว่าเราต้องการ?

ให้เราขอจากพระเจ้า และถ้าเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะประทานให้แก่เรา (ยากอบ 4:2ข; 1 ยอห์น 5:14-15)

เราไม่รู้เสมอไปว่าสิ่งที่เราขอเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์หรือไม่ แต่มีคำขอสองสามอย่างที่เรานั่นใจได้ว่าเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เสมอ:

● ความรอดสำหรับคนที่เรารักหรือเพื่อน (1 ทิโมธี 2:3, 4)

● ความกล้าหาญที่จะแบ่งปันความเชื่อของเรา (วิวรณ์ 22:17)

● การได้รับการอภัยเมื่อเราสารภาพและละทิ้งความผิด (1 ยอห์น 1:9)

● ความเข้มแข็งที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า (ฮีบรู 13:20, 21)

● ความรักต่อผู้ที่เกลียดชังและทำร้ายเรา (มัทธิว 5:44)

● สติปัญญาสำหรับสถานการณ์ที่ท้าทาย (ยากอบ 1:5)

● ความเข้าใจในความจริงในพระวจนะของพระเจ้า (ยอห์น 8:32)

“เราควรใช้ชีวิตเพื่อโลกหน้า การใช้ชีวิตอย่างไรจุดหมายและไร้
ทิศทางนั้นช่างน่าเศร้า เราต้องการเป้าหมายในชีวิต—เพื่อมีชีวิตอยู่
เพื่อจุดประสงค์ ขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือเราทุกคนให้เสียสละตนเอง
ลดความหวังใยตนเองลง ลืมความเห็นแก่ตัวและผลประโยชน์ส่วนตน
และทำความดี ไม่ใช่เพื่อเกียรติที่เราคาดหวังว่าจะได้รับในโลกนี้ แต่
เพราะนี่คือเป้าหมายของชีวิตเราและจะตอบสนองความต้องการใน
วาระสุดท้ายของการดำรงอยู่ของเรา”

EGW (Our High Calling, August 24)